

Beste vrienden

Bij deze even een extra bericht ter verduidelijking van onze situatie hier in Venezuela.

Zoals jullie weten zijn we ons werk hier in Turgua begonnen met het opvangen van straatkinderen en dat nam de afgelopen jaren zo een vlucht dat we praktisch ook als school functioneren. Niet dat we echt een school waren en dat vertelde we ook duidelijk aan de ouders, maar de kinderen die we eerst hier op de club hadden vonden het zo leuk, dat ze de hele week wilden blijven. Beetje bij beetje gingen we de kinderen ook helpen met lezen en schrijven en al gauw kwam daar ook rekenen bij en andere vakken. Deze kinderen gingen om verschillende redenen niet naar school. Te grote leerachterstand waardoor ze niet meer in het normale schoolsysteem pasten, kinderen zonder papieren (min of meer illegaal of niet bestaand) problemen in de gezinnen (drugs en alcohol) waardoor er geen geld is voor de kosten zoals: inschrijfkosten, uniformen, schoenen, schriften en boeken etc etc) Officieel is het onderwijs in Venezuela gratis maar.... Ook zijn er veel ouders die het niet nodig vinden dat hun kind naar school gaat. Ook zijn er nogal wat ouders die hun kinderen niet naar de dorpsschool willen laten gaan vanwege de slechte kwaliteit en wat er zich allemaal afspeelt op die school. Zoals vermeld begonnen we met een club en de kinderen vinden het heerlijk en willen dolgraag naar hun club, ook nu we les geven. Sommige kinderen vragen net zo lang thuis of ze ook mogen totdat de ouders toestemming geven. Van de ouders krijgen we dan weer te horen dat ze zo blij zijn met de verandering en vooruitgang van hun kind en willen dan ook graag meer weten. (mooi hé?) Vaak zeggen de kinderen thuis voor het eten: *Eerst bidden hoor*. En vaak komen ze zingend thuis van de club. We hebben duidelijk een open deur voor het evangelie.

Tot voor kort konden we nog rustig door werken zonder problemen.

In maart kregen we bezoek van de kinderbescherming en het ministerie van onderwijs. Dit was niet de eerste keer. Ongeveer elk jaar kregen we zo'n bezoek.

Maar dit keer was het wel even wat anders en deze personen waren heel grof in de mond en het ontbrak hun aan elk respect en ze zeiden ons dat we niet zo konden werken en de kinderen moesten naar de plaatselijke school. Ook konden we geen handenarbeid geven of wat dan ook.

We zijn toen gestopt met werken om te voorkomen dat ze met geweld actie tegen ons zouden ondernemen.

Na 4 weken in overleg met onze advocaat zijn we toen weer begonnen met huiswerkbegeleiding wat volgens de wet mag. We hadden onze tijden aangepast en werkten na schooltijd, van 11.00 uur tot 17.00 uur.

Na 3 weken kregen we opnieuw bezoek van het ministerie van onderwijs van dezelfde persoon met weer allerlei dreigementen. Opnieuw hebben we onze advocaat ingeschakeld en daar wilde ze niet mee praten. Tegen hem zeiden ze dat als we door zouden gaan, we dan het land uitgezet zouden worden.

Na weer overleg met de advocaat en ook ouders van de kinderen, kwamen we tot de conclusie dat het mogelijk zou zijn dat ze ons het land uit zouden zetten. En volgens de advocaat was er een andere wet waardoor we geen huiswerkbegeleiding mogen doen. We moeten in ogenschijn nemen dat het hier heel erg corrupt is en daardoor alles mogelijk is voor wie verkeerd wil. Wetten worden er dagelijks nieuw gemaakt en het maakt niet uit wat de grondwet zegt.

Goed, alles samengevat en natuurlijk voor jullie allen net zo moeilijk te begrijpen als voor ons, zijn we tot de conclusie gekomen dat het beter was om opnieuw te stoppen. We hebben dus op dit moment geen kinderen. We zijn nu bezig om opnieuw papieren te regelen en ons opnieuw bij de kinderbescherming te proberen in te schrijven. Op dit moment is dit het enigste wat we kunnen doen. Verder is het voor ons bidden en zoeken naar de weg van de Heer.

Voor ons is het niet makkelijk deze tijd van het niet weten wat de weg is en we hebben dan ook meer dan anders jullie gebed en ondersteuning nodig.

Mogen we op jullie rekenen ?